Rok 1. Maj 1927 roku. N-r 1.

ŻYCIE STRAŻACKIE

Organ Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego.

MIESIĘCZNIK.

!! W JEDNOŚCI SIŁA !!

ADRES REDAKCJI: RADOM, UL. LUBELSKA № 46. Telefon Nr. 81.

ADRES ADMINISTRACJI: SOSNOWIEC, UL. KOŁŁĄTAJA 3. Telefon Nr. 63.

DO NASZYCH CZYTELNIKÓW.

Wskutek długoletniej niewoli i niezdrowych stosunków powojennych przez szersze sfery społeczeństwa naszego racjonalna obrona przeciwpożarowa dotąd jest jeszcze niedoceniana dostatecznie. Trybuną, z której możnaby skutecznie przedstawiać potrzeby pożarnictwa, decydującym w państwie czynnikom— jest prasa. Tą zatem drogą postanowiliśmy pójść, pragnąc jaknajszerzej propagować ideę strażacką.

Dla osiągnięcia możliwie jaknajwiększych rezultatów w pracy strażackiej Zarząd Kieleckiego Związku Wojewódzkiego Straży Pożarnych postanowił poza wszelkimi zjazdami i kursami, poza pokazami i zawodami strażackimi dzielić się z szerszym ogółem braci strażackiej za pośrednictwem wydawnictwa p. t. „Życie Strażackie" zdobytemi doświadczeniami, przez zamieszczanie odpowiednich artykułów, rad i wskazówek, zapraszając jednocześnie Druhów do współpracy.

Wydawnictwo to zamierzaliśmy rozpocząć z początkiem roku bieżącego, ale warunki charakteru technicznego stanęły temu na przeszkodzie.

Wynikłe opóźnienie postaramy się wyrównać przez wydawanie każdomiesięcznie po dwa numery „Zycia Strażackiego", to jest 1 i 15 każdego miesiąca, aż do wyrównania czterech zaległych numerów.

Łącznie z tem komunikujemy, że przystępując do wydawania własnego organu zwracamy uwagę, iż wszelkie zarządzenia okólnikowe umieszczane w dziale urzędowym z chwilą ogłoszenia stają się obowiązującemi dla wszystkich Straży i poszczególnych członków. Zarządy Okręgów i Straży oraz Komendy Straży okólniki winny podawać do wiadomości wszystkich. W interesie naszej korporacji i jednolitości naszych poczynań leży aby wszystkie zarządzenia były bezwłocznie wykonywane z całą skrupulatnością, gdyż wtedy tylko władze Związku obdarowane zaufaniem ogółu strażactwa w Województwie Kieleckiem będą mogły przyjąć odpowiedzialność za działalność Związku i reprezentować tę siłę jaką stanowi przeszło 20.000 ochotników zrzeszonych w organizacji spojonej cementem karności.

Zarząd Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego.

Przedmowa.

W młodem naszem życiu państwowem i społecznem na każdym kroku boleśnie odczuwamy skutki blisko 150-letniego snu, zamarcia rozwoju naturalnego w okresie niewoli. Postokroć bardziej skomplikowane warunki, z których naród nasz ocknął się do nowego życia, zmuszają do pośpiesznego, gorączkowego wyrabiania w sobie zdolności i umiejętności, które inne narody posiadły stopniowo wraz z coraz to nowymi przejawami szybko bogacącej sie kultury, a których my — w sztuczny sen wtrąceni — nie nabyliśmy wcale. To też dziś pierwszym naszym obowiązkiem jest to nowe życie pilnie badać, wnioski wyciągać dopiero po dojrzałej i sumiennej rozwadze, ale raz zająwszy zdecydowane stanowisko — nie dać się popychać przypadkowi, ale we wszelkiem postąpieniu zachować wierność swemu przekonaniu.

W okresie naszej niewoli, a szybko naprzód pędzącego życia na Zachodzie, w szeregu innych objawów spostrzegamy i ten, że stosunek jednostki do całokształtu życia zbiorowego, uległ dużej zmianie. O ile dawniej wielkie masy ludności skazane były na bierność, a losy ich spoczywały w ręku nielicznych jednostek, o tyle dziś jednostka tylko w wyjątkowych wypadkach odegrać może rolę decydującą, zaś do czynu ciężką lawiną ruszyły masy. Dziś więc obywatel bierze udział w życiu państwowem i społecznem nie indywidualnie, a w ramach grupy społecznej czy politycznej, do której się zalicza. Przewrót ten

wymaga od obywateli państwa umiejętności, dawniej mniej potrzebnej, a zawsze niedocenianej umiejętności zrzeszania się i prawidłowego w zrzeszeniu działania.

Umiejętnośc ta jest u nas słabo rozwinięta, a w bujnym indywidualiźmie, cechującym nasz naród, silne znajduje przeszkody. Linja postępowania wielu z naszych ugrupowań jest kapryśna, niekonsekwentna i nie świadczy ani o gruntownem uświadomieniu sobie celu, ani o wytrwałem do tego celu dążeniu. Do nielicznych, a chlubnych pod tym względem wyjątków należą straże pożarnicze. Oczywistość celu, dla którego powstały zarówno jak i w imię racji bytu oczywistość konieczności uchronienia swej niezależności wobec zakusów ugrupowań politycznych, które by rade były wyzyskać tę sprawną organizację dla swoich celów — dopomogły strażakom do zdobycia tych nieocenionych wartości — wierność swemu ideałowi i karności w swoim zastępie.

Tę szkołę krzewić winny straże w życiu społecznem i państwowem i to jest piękne pole ich pracy społecznej.

Strażak, który te cenne walory wyniósł ze swojej organizacji, winien świadomie krzewić je w innych organizacjach, do których należy — czy to społecznych, czy politycznych.

Każda organizacja jest jednostką czynną, martwota ją zabija — doskonali ciągła praca nad własnem wydoskonaleniem.

Placówki, strażackie, przy wielkiej doniosłości ich roli i powadze spoczywających na ich barkach obowiązków społecznych, wymagają od swych członków tem intensywniejszej pracy fachowej.

Obok kursów i wskazań doświadczonych fachowców pomocą i przewodnikiem musi być piśmiennictwo pożarnicze. a więc wydawnictwa książkowe i prasa zawodowa. „Przegląd Pożarniczy", jako organ Głównego Związku, służący pożarnictwu w całej Rzeczypospolitej, nie może ze względu na nawał materjału zaspokoić lokalnych potrzeb wymiany myśli.

Nie zwalniając członków Straży od czytywania „Przeglądu", Władze Związku Kieleckiego przystępują do wydawania miesięcznika „Życie Strażackie", tak w celu nawiązania bezpośredniego kontaktu z członkami przez umieszczanie nadsyłanej korespondencji i artykułów, jak i w celu szerzenia wiedzy strażackiej.

Przy dążeniu do jednolitości i usprawnienia Straży, pracy pożarniczej nie można prowadzić w każdej miejscowości inaczej i w zupełnem odosobnieniu. Osiągnięte w ten sposób rezultaty okupione byłyby zbyt wielkiemi i częstokroć niepotrzebnemi ofiarami. Trzeba korzystać z doświadczeń innych, aby nie podejmować eksperymentów, gdzieindziej dawno przeprowadzonych i nie popełniać błędów przez innych już dawno zaniechanych. Stosując doświadczenia innych, temszybciej posuwać się możemy naprzód po drodze postępu, odpowiadającego coraz szybszemu postępowi całego świata.

Wymiana myśli i doświadczeń pomiędzy dzialaczami pożarniczymi jest pierwszorzędnym czynnikiem w rozwoju pożarnictwa. Środkami, wiodącemi do tego celu, są Zjazdy, konferencje, a nadewszystko piśmiennictwo perjodyczne, omawiające stale i systematycznie zagadnienia związane z pożarnictwem. W okresie organizacyjnym, w dobie bezustannego tworzenia i zmieniania podstaw statutowych i instrukcyjnych — rola pisma jest szczególnie doniosła.

Z niego bowiem dowiedzieć się można o projektowanych zmianach i na jego łamach działacz praktyczny ma możność wypowiedzenia swej opinji w aktualnej sprawie.

Znaczenie prasy pożarniczej nie zamyka się tylko w kole działaczy społecznych, pracujących na niwie pożarnictwa Jest to jednocześnie trybuna, z której przedstawiać można decydującym w państwie czynnikom—potrzeby pożarnictwa. Wreszcie prasa jest potężnym środkiem propagandy w społeczeństwie idei pożarniczej i tych ideałów wierności i karności, do których w naszem młodem życiu strażacy może najbardziej się zbliżyli.

Ignacy Manteuffel,

Sprawozdanie

z działalności Okręgowega Związku Straży Pożarnych pow. Częstochowskiego za rok 1926-ty.

I. Zarząd Okręgu.

Rok 1926-ty jest drugim rokiem działalności Okręgowego Związku Straży Pożarnych pow. Częstochowskiego.

W okresie tym w łonie Zarządu, wybranego przez Walne Zebranie delegatów Straży dnia 15 marca 1925 r. na okres trzechletni (1925—1828) zaszły następujące zmiany:

24 marca zmarł członek zarządu ś. p. Władysław Babicki, na miejsce którego powołany został z kolejności liczby głosów uzyskanych przy wyborach do Zarządu dh. Jan Krajewski ze Starokrzepic.

16 kwietnia kooptowano do Zarządu zastępcę starosty Częstochowskiego, dha Edwarda Wnęka, b. prezesa Związku Okręgowego w Kozienicach.

31 maja powołano do Zarządu na miejsce dha Franciszka Kulejewskiego, który wystąpił z organizacji strażackiej, dha Adama Plebanka. a po złożeniu mandatu przez tegoż, dha Lucjusza Herbsztrajta ż Rakowa.

Po uwzględnieniu zmian powyższych, skład Zarządu Okręgu w roku 1926-ym przedstawiał się, jak następuje:

Prezes — starosta Częstochowski dh. Kazimierz Kühn.

Vice-prezes — dh. Jan Serednicki.

Sekretarz — dh. Aleksander Bogobowicz.

Skarbnicy — dh. dh. Lucjusz Bugajski i Insp. P. D. U. W. — Feliks Rychter.

Członkowie Zarządn—dh. dh. Bolesław Bauer, Bronisław Bielobradek, Lucjan Herbsztrajt, Jan Krajewski, Stefan Mieszkowski. inż. Józef Rutkowski, Stanisław Tym, Edward Wnęk i Franciszek Wieczorek.

Instruktor pożarniczy — dh. Stanisław Szwaja.

II. Komisja Rewizyjna.

Komisję Rewizyjną Związku Okręgowego wybrano na Walnem Zebraniu delegatów Straży w dniu 28 marca 1927-ty w składzie następującym: 1) dh. d-r Tadeusz Biluchowski, 2) dh. Ryszard Kizlich i 3) dh. Władysław Korzekwa.

Komisja odbyła 1 posiedzenie w dniu 28 marca 1926 r.

III. Praca Zarządu Związku.

W okresie sprawozdawczym odsyło się 14 posiedzeń Zarządu, a to w dniach: 19 stycznia, 19 lutego, 19 marca, 28 marca, 17 kwietnia, 4 maja 31 maja, 5 lipca, 24 sierpnia, 7 września, 21 września, 24 października i 21 listopada 1926 r., oraz w dniu 3 sierpnia r. ub. odbyło się jedno posiedzenie Zarządu łącznie z dokooptowanymi członkami, jako Komitet Organizacyjny Zjazdu i Zawodów Okręgowych Straży w Częstochowie.

Na posiedzeniach tych załatwiono kollegjalnie ogółem 269 spraw, wśród których — jako ważniejsze — wymienić należy:

19 stycznia — przyznano zasiłek Straży w Więckach na sikawkę 425 zł.;

19 lutego — ułożono program pracy na rok 1926-ty; uchwalono ubezpieczyć kosztem Okręgu w Kasie Strażackiej od nieszczęliwych wypadków te Straż Pożarne, które przystąpią do Związku Okręgowego; przyznano zasiłki na kupno sikawek Strażom w Mokrzesz i Przyrowie po 425 zł.;

19 marca — opracowano sprawozdanie z działalności Związku Okręgowego za rok 1925-ty, przyznano Straży w Bolesławowie zasiłek na sikawkę 425 zł.

28 marca — uchwalono, celem umożliwienia Strażom wpłacania składek członkowskich, przyjmować je ratami;

16 kwietnia — opracowano program przeszkolenia Straży w r. 1926-ym, przyznano zasiłki na kupno sikawek Strażom pożarnym; w Wielkim Borze 475 zł. i Kukowie 450 zł.;

4 maja — na skutek zwrócenia się Władz Wojskowych, postanowiono urządzić dwutygodniowy kurs pożarniczy dla żołnierzy garnizonu Częstochowskiego, uchwalono wniosek o nadanie d-hom Bauerowi i Tymowi bronzowych medali zasługi oraz d-howi Radomskiemu listu pochwalnego;

31 maja — przyznano Straży pożarnej w Brzezinach zasiłek na kupno sikawki w kwocie 475 zł. oraz uchwalono wystąpić z wnioskiem do Wydziału Powiatowego o przyznanie Komisji Przeciwpożarowej gm Opatów, jako nagrody od Okręgu na rejonowe zawody strażackie — 20 mtr. węża tłocznego;

5 lipca — przyznano zasiłki na kupno sikawek pożarniczych Strażom pożarnym w Albertowia i Szyszkowie po 500 zł., wyłoniono Komitet Organizacyjny Zjazdu i Zawodów Okręgowych w Częstochowie, przyczem równocześnie wybrano Komendanta Zjazdu oraz sędziów na zawody, wreszcie ustanowiono nagrody od Okręgu, ustalono porządek ćwiczeń i postanowiono wystąpić do P. D. U. W. z prośbą o przyznanie nagród od wym.. Dyrekcji dla wyróżnionych na zawodach Straży;

24 sierpnia — uzupełniono i zatwierdzono program zawodów okręgowych opracowany przez Komitet Organizacyjny na posiedzeniu tegoż w dniu 3 sierpnia r. b.

7 września — opracowano okólnik do Kom. Poż. Gminnych o obowiązku zaopatrzenia Straży pożarnych w minimalną ilość węży ssawnych i tłocznych, przyznano zasiłki na kupno sikawek Strażom pożarnym: w Długim Kącie i Wąsoszu po 550 złotych oraz dodatkowe subsydjum Straży w Więckach i zasiłek Straży w Truskolasach;

21 września — postanowiono wystąpić do Rady Naczelnej o przyznanie d-howi Krzemińskiemu z Olsztyna złotego krzyża za ratowanie ginących w uznaniu czynów jego podczas pożaru, jaki miał miejsce w dniu 11 września r. b. w Olsztynie oraz srebrnego medala zasługi dla d-ha Millera Czesława za prowadzenie akcji ratowniczej, postanowiono zwrócić się do K. P. G. o ożywienie działalności tychże przez organizowanie imprez dochodowych na rzecz Straży pożarnych, opracowano szczegółowy program pracy działalności Okrągu na IV kwartał 1926 r.;

24 października — przyznano zasiłki na kupno sikawek pożarniczych Strażom pożarnym w Borze Zajacińskim, Kamińsku, Gnaszynie i Ługach-Radłach po 500 zł., uchwalono wyrazić 17 druhom z Okręgu pisemne podziękowanie za wybitnie wyróżniającą się pracę na polu pożarnictwa, przyczem postanowiono ogłosić powyższe w „Gazecie Urzędowej";

21 listopada — zainicjowano pracę przysposobienia wojskowego w Strażach pożarnych, deklarując, imieniem Okręgu, przystąpienie wszystkich Straży do wspomnianej pracy, przyznano dodatkowe subsydjum Straży w Kukowie.

Pozatem, załatwiono szereg spraw organizacyjnych.

IV. Kursy Pożarnicze.

Staraniem Związku Okręgowego urządzono w dniu od 27 lipca do 6 sierpnia ośmiodniowy kurs pożarniczy dla żołnierzy garnizonu Częstochowskiego. Na kurs uczęszczało 40 żołnierzy z 27 p. p. i 7 p. a. p., z których 38 żołnierzy kurs ten ukończyło, otrzymując odnośne świadectwa. Kurs odbył się w siedzibie Straży Pożarnej w Częstochowie.

Również w Częstochowie odbył się w dniach od 21 do 23 października trzechdniowy Kurs pozarniczy dla oficerów strażackich. Na kurs ten uczęszczało 27 druhów, reprezentujących 14 Straży pożarnych naszego Okręgu. Swiadectwa ukończenia Kursu otrzymało 19 oficerów.

V. Odprawy oficerskie.

W dniu 28 odbyła się w siedzibie Straży Częstochowskioj odprawa oficerów Straży Pożarnych z Okręgu. W obradach wzięło udział 45 oficerów, reprezentujących 38 Straży. Tematem obrad było omówienie szczegółów programu pracy Okręgu na rok 1926-ty.

Druga odprawa odbyła się dnia 24 września również w Częstochowie. Obecnycd oficerów było 24, którzy reprezentowali 16 Straży Pożarnych. Tematem obrad były następujące sprawy: 1) stosunek Straży do Gminnych Komisji Pożarowych, 2) okólniki Okręgu i ich zastosowanie, 3) program pracy na rok następny i 4) niedomagania naszych Straży.

Odezwa Okręgu Częstochowskiego.

Druhowie!

Upłynął drugi rok istnienia naszego Okręgowego Związku, który obejmuje wszystkie Straże Pożarne w powiecie Częstochowskim.

Na Walnem Zgromadzeniu delegatów Straży, które odbyło się dnia 20 lutego b. r. w Częstochowie odczytane zostało szczegółowe sprawozdanie z działalności naszego Związku za rok ubiegły. Sprawozdanie to pomieszczone będzie w „Gazecie Urzędowej" Wydziału Powiatowego.

Ponieważ jednak nie wszyscy Druhowie mogli być na Walnem Zgromadzeniu i nie wszyscy może będą mogli zapoznać się z tem sprawozdaniem z „Gazety Urzędowej", chciałbym tą drogą podać Druhom do wiadomości choć krótkie ogólne sprawozdanie z działalności naszego Okręgu.

Związek nasz, a zatem powiat Częstochowski posiada obecnie 82 straże pożarne ochotnicze.

W ciągu roku ubiegłego przybyło nam nowych 23 Straże.

Członków czynnych Straże te posiadają 2,285.

A więc nasza idea strażacka przenika szybko do najdalszych zakątków powiatu. Ruch organizacyjny Straży odbywa się żywiołowo. Towarzyszy mu powszechne zainteresowanie i najdalej idące poparcie społeczeństwa. Wytwarza się zdrowe współzawodnictwo, które rokuje stały postęp i dalszy świetny rozwój strażactwa.

Straże nasze naogół pracowały wydatnio. W ciągu roku ubiegłego odbyło się 9 zawodów rejonowych w różnych punktach naszego powiatu (w Kamienicy Polskiej, Krzepicach, Kłobucku, Opatowie, Blachowni. Przyrowie, Popowie, Węglowicach i Zwierzyńcu). W zawodach tych w każdym rejonie wzięło udział po 5 do 10 Straży, o liczbie uczestników około 100, a w jednym wypadku nawet zgórą 200.

Na zawody okręgowe do Częstochowy przybyło 56 Straży.

Z tego widać, że Straże nasze pracowały szczerze, gorliwie i ze zrozumieniem swych obowiązków, że nie były to Straże, które, jak to często bywa, istnieją tylko na papierze, ale Straże, w całem tego słowa znaczeniu, czynne, które z zapałem oddają się ćwiczeniom, a na wezwanie stawiają się chętnie do zawodów, aby wykazać swoją sprawność.

Szczególniej imponującym był zjazd Straży Pożarnych z naszego powiatu na zawody okręgowe, zjazd, w którym uczestniczyło przeszło 1,000 druhów, zjazd, na którym aż 56 Straży stanąć chciało do zawodów i walczyć o palmę pierwszeństwa, tak dobrze były wyćwiczone, tak czuły się na siłach do tej szlachetnej rywalizacji.

Defilada Straży przybyłych na zjazd przed władzami Związkowemi przedstawiała widok, jakiego nigdzie jeszcze w Polsce nie widziano, za

wyjątkiem jednego tylko ogólno-państwowego Zjazdu Straży Pożarnych w Warszawie.

A więc praca w naszych Strażach przez cały ubiegły rok wrzała, panował wśród nich zapał, była w nich wiara w dobrą sprawę strażactwa!

Aby uzupełnić obraz wyników pracy strażactwa naszego w roku ubiegłym, przytoczyć muszę, że ogółem na cele pożarnictwa w naszym Okręgu wydatkowano w roku 1926 około 200 do 250 tysięcy złotych. Suma ta obejmuje wydatki samorządu powiatowego, miejskiego i gminnego, Zarządu Okręgowego i poszczególnych Straży Pożarnych, a więc cały wysiłek finansowy społeczeństwa dla strażactwa.

Ofiarna praca czynnych strażaków łączyła się więc z ofiarnością popierającego ją ogółu.

To są rezultaty pracy na polu pożarnictwa. Jednak nie wyczerpują one całkowicie ogólnej pracy naszych druhów.

I w innych dziedzinach pracy społecznej wykazali oni również dobre wyniki. **Obecna bowiem nasza organizacja strażactwa, wszędzie przenikająca, wszędzie docierająca, jest jak ta dobrze rozpięta kanwa, na której idea ofiarności dla społeczeństwa wyszywać może najpiękniejsze wzory zbiorowej ofiarnej pracy dla ogółu, dla Kraju, dla Ojczyzny.**

A więc prace kulturalne, jak teatry amatorskie, odczyty, pogadanki, zabawy i t. p. wszędzie prowadzone były z dość dużem napięciem woli, starań, a często i z dużą umiejętnością.

Szczególnej jednak podkreślić należy ostatnio rozpoczęte w Strażach Pożarnych prace na polu przysposobienia wojskowego. Na wezwanie nasze zadeklarowało odrazu 51 Straży utworzenie oddziałów przysposobienia wojskowego, a 40 z nich już je nawet zorganizowało i rozpoczyna własnie regularne ćwiczenia. Hasło więc, rzucone przez Zarząd naszego Okręgu, powołujące Straże do nowej niezwykle dla kraju doniosłej pracy znalazło szybko oddźwięk w najodleglejszych nawet zakątkach powiatu.

Strażak staje do nowej ofiarnej pracy dla wzmocnienia siły obronnej Państwa. I tu niewątpliwie wykaże te cenne zalety, jakie zdobył w szeregach strażackich: karność sumienność, zapał i ofiarność!

Druhowie! Za gorliwą pracę Waszą w roku ubiegłym na polu pożarnictwa, na niwie społecznej I w służbie Ojczyźnie składam Wam moje serdeczne i gorące podziękowanie.

Wiedzcie że dzieją się rzeczy doniosłe. Budzi się wieś polska. Budzi się z dotychczasowej gnuśności i apatji do ofiarnej pracy dla społeczeństwa i kraju. A budzi ją przedewszystkiem głos naszej trąbki strażackiej. Na alarm ten staje strażak, już jako świadomy swych obowiązków karny obywatel Rzeczypospolitej.

Oby ten trzeci rozpoczynający się rok istnienia naszego Związku Okręgowego przysporzył nowy liczny zastęp takich obywateli naszej Ojczyźnie.

Nasza Najjaśniejsza Rzeczpospolita Polska niech żyje!

Czołem!

Starosta (—) *Kazimierz Kühn.*
Prezes Okr. Związku Straży Poż.
pow. Częstochowskiego.

Powyższą odezwę odczytają przed frontem wszystkich Straży Pożarnych w Okręgu Częstochowskim: druh instruktor, Prezesi Straży lub ich Komendanci.

Zarząd Zw. Okr. Straży Pożarnych
Nr. 284/27. pow. Częstochowskiego.

Częstochowa, dnia 25 lutego 1927 r.

Program pracy

Okręgowego Związku Straży Pożarnych powiatu Częstochowskiego.

I. Przysposobienie Wojskowe.

Zarząd Związku Okręgowego, oceniając doniosłość prac przysposobienia wojskowego, postanowił przystąpić do pracy tej w roku bieżącym, zgłoszono więc narazie 40 straży pożarnych, które już zostały zatwierdzone przez Dow. Okr. Korp. № IV; ponadto zgłosiły swój udział w pracach P. W. dalsze 11 oddziałów strażackich, które zostaną niebawem zatwierdzone. W I kwartale r. b. postanowiono w porozumieniu z Powiatowym Komitetem Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk. urządzić w powiecie 4 kursy P. W. dla oddziałów strażackich i innych, ćwiczących w P. W. Na kursach tych dla drużyn strażackich prowadzone będą równocześnie ćwiczenia strażackie.

II. Kursy Pożarnicze i Przysposobienia Wojskowego.

I-szy kurs P. W. i pożarniczy rozpocznie się dnia 21 lutego r. b. w Krzepicach i trwać będzie do dnia 27 lutego. Kurs ten winien obejmować straże pożarne: Krzepice, Dankowice, Starokrzepice, Danków, Zajączki I i II, Lipie, Iwanowice, Opatów, Zwierzyniec, Wielkowicko, Walenczów, i Złochowice. II-gi Kurs rozpocznie się dnia 7 marca w Kłobucku i trwać będzie do dnia 13 marca włącznie dla straży pożarnych: Kłobucko, Międżno, Ostrewy, Cykarzew, Mykanów, Kocin, Kamyk, Biała Górna i Czarny Las.

III-ci Kurs rozpocznie się dnia 14 marca, trwa do dnia 20 marca r. b. wł. w Janowie dla straży: Janów, Złoty Potok, Przyrów, Bolesławów, Staropole, Mokrzesz, Olsztyn, Zrębice, Zarębice i Zalesice.

IV-ty Kurs rozpocznie się dnia 21 marca r. b. w Kamienicy Polskiej lub Poczesnie dla straży: Poczesna, Kamienica Polska, Błeszno, Raków, Wrzosowa, Korwinów, Brzeziny Wielkie, Huta Stara, Osiny, ewent. Blachownia, Konopiska i Dźbów. Trwać będzie do dnia 27 marca r. b. włącznie.

III. Sezon ćwiczebny strażacki.

Sezon ćwiczebny strażacki rozpocznie się dnia 27-go marca r. b. Wzorem roku ubiegłego zorganizowane zostaną w każdym rejonie zjazdy i zawody strażackie, poprzedzone przeszkoleniem drużyn przez instruktora pożarniczego. Program zawodów rejonowych zeszłoroczny, uzupełniony ćwiczeniami przysposobienia wojskowego, które winny odbywać się wczesnym rankiem przed nabożeństwem, po którem odbywać się mają ćwiczenia strażackie. Zawody rejonowo winny się kończyć ćwiczeniami taktycznemi, które przeprowadzą na każdym zjeździe rejonowym trzy straże wyróżnione w czasie zawodów. Teren akcji obiera Sąd konkursowy. Po ćwiczeniach taktycznych winna się odbyć odprawa obecnych oficerów strażackich dla omówienia zauważonych braków, sprawności bojowej poszczególnych drużyn i t. p. Ćwiczeniami taktycznemi kieruje obrany Komendant rejonu. Gminne Komisje Przeciwpożarowe współdziałają ze strażami przy organizowaniu zawodów rejonowych przez przygotowanie nagród dla wyróżnionych straży (wyłącznie w narzędziach pożarniczych) przygotowanie posiłku dla straży przybyłych z okolic dalszych i t. p., wreszcie troszczą się o zainteresowanie zawodami szerszego społeczeństwa.

Proponowane terminy:

od 24 kwietnia do 1 maja przeszkolenie straży: Lipie, Albertów, Parzymiechy, Lindów, Rębielice Szlach., Danków, Szyszków, Popów, Wąsosz, Więcki i Rębielice Królewskie;

dnia 1 maja r. b. Zjazd i zawody w **Lipiu;**

od dnia 2 do 15 maja r. b. przeszkalanie straży: Panki, Truskolasy, Piła, Przystajń, Ługi-Radły, Górki-Stany, Kamińsko, Bór Zajaciński, Węglowice, Wręczyca Wielka, Długi Kąt, Kuleje, Borowe i Klepaczka;

dnia 8 maja r. b. wszystkie straże pożarne obchodzą św. Florjana.

dnia 15 maja r. b. Zjazd i zawody rejonowe **w Pankach;**

od dnia 16 do 29 maja r. b. przeszkalanie straży: Krzepice, Kuków, Opatów, Zwierzyniec, Iwanowice, Złochowice, Walenczów, Wilkowiecko, Kuźniczka, Zajączki I, Zajączki II, Dankowice, Starokrzepice;

dnia 29 maja Zjazd i zawody rejonowe w... (siedziba nieokreślona);

od dnia 30 maja do 12 czerwca r. b. przeszkolenie straży: Poczesna, Kamienica Polska, Osiny, Huta Stara, Wrzosowa, Korwinów, Błeszno, Raków i Brzeziny;

dnia 12 czerwca rb. Zjazd i zawody w **Poczesnie;**

od dnia 13 do 19 czerwca przeszkalanie straży: w Rękoszewicach, Hutkach, Dźbowie, Blachowni, Konopiskach, ewent. Gnaszynie, Łojkach i Wielkim Borze;

dnia 19 czerwca r. b. Zjazd i zawody rejonowe w... (nieokreślone);

od dnia 19 do 26 czerwca r. b. przeszkalanie drużyny reprezentacyjnej Okręgu na Zjazd Ogólno-Państwowy Straży w Poznaniu;

od dnia 26 do 29 czerwca r. b. Zjazd Straży w Poznaniu;

od dnia 1 do 10 lipca r. b. przeszkalanie straży: Kłobucko, Miedźno, Łobodno, Ostrowy, Mykanów, Cykarzew, Kocin, Kamyk, Biała Górna;

dnia 10 lipca r. b. Zjazd i zawody rejonowe w **Kamyku;**

od dnia 11 do 24 lipca r. b. przeszkalanie straży: Janów, Złoty Potok, Żuraw, Olsztyn, Zrębicie, Kusięta, Przyrów, Bolesławów, Staropole, Zarębice i Zalesice;

dnia 24 lipca r. b. Zjazd i zawody rejonowe w **Janowie;**

od dnia 25 do 31 lipca przeszkalanie straży pożarnych: Mstów, Mokrzesz, Rędziny, Kościelec i ewent. gm. Mykanów, o ile nie da się przyłączyć tejże do rejonu Kłobucko;

dnia 31 lipca r. b. Zjazd i zawody rejonowe w **Rędzinach;**

UWAGA: Straże pożarne gminy Grabówka i podmiejskie będą prawdopodobnie połączone w oddzielny rejon lub też przydzielone do rejonów najbliższych tymże. O decyzji Zarządu w tej sprawie Straże te będą dodatkowo powiadomione.

od 1 do 14 sierpnia r.b. przerwa ze względu na żniwa;

dnia 15 sierpnia r. b. odprawa oficerów strażackich w Częstochowie;

od 15 do 28 sierpnia r. b. przygotowanie straży do Zawodów Okręgowych.

Termin Zawodów Okręgowych nie ustala się ze względu na to, że proponuje się połączyć je z manewrami Przysposobienia wojskowego.

W miesiącach wrześniu, październiku i listopadzie rb. przeprowadzona będzie lustracja straży pożarnych przez instruktora pożarniczego, a równocześnie wespół z p. inspektorem samorządu gminnego lustracja działalności Gminnych Komisji Przeciwpożarowych oraz rozkładu narzędzi przeciwogniowych w tych wioskach, które Straży nie posiadają względnie u tych gospodarzy we wsiach, posiadającycych straże, którzy nie należą do Straży Pożarnych.

Kurs oficerski.

Kurs oficerski projektuje się uruchomić w czasie wolnym od lustracji i szkolenia straży oraz w dniach od 8 do 10 grudnia r. b. przeszkolenie strażackie dla oficerów.

Terminy uruchomienia kursów oficerskich podane zostaną dodatkowo.

Przysposobienie Wojskowe

w Strażach Pożarnych pow. Radomskiego.

Praca przysposobienia wojskowego na terenie straży pożarnych okręgu radomskiego rozpoczęła się już na wiosnę 1925 r., a więc jeszcze przed wydaniem okólnika w tej sprawie przez naczelne władze Związku bądź to z inicjatywy oficera instrukcyjnego przy P. K. U. Radom, jak np.: w Białobrzegach, bądź też samorzutnie, jak to miało miejsce w Wierzbicy — przez naczelnika straży K. Daumas'a. Ferje wakacyjne, a w związku z tem obozy letnie, prace te przerwały i dopiero od miesiąca października 1925 r. praca P. W. rozwinęła się na szerszą skalę.

Stan pracy P. W. na pierwszego marca 1926 roku przedstawiał się następująco: prace prowadziło 9 oddziałów, udział 350 strażaków, w tem 30% w wieku przedpoborowym; personel kierowniczy: jeden oficer rezerwy, 29 podoficerów, jeden oficer w stanie czynnym, trzech podoficerów zawodowych.

W miesiącu styczniu i lutym Związek Okręgowy wysłał 6 strażaków na 6-cio tygodniowe kursy P. W. i W. F. do Warszawy. Ćwiczenia P. W. odbywały się co druga niedziela po cztery godziny w dwóch oddziałach w każdą niedzielę.

Po ukończeniu zimowego kursu P. W. i W. F. w Warszawie przybyło nam 6-ciu nowych instruktorów P.W. strażaków, a w związku z tem intensywność tej pracy znacznie się wzmogła.

Stan pracy P. W. od 1 marca 1926 r. do 31 maja 1926 roku cokolwiek się rozszerzył, t. j. prace prowadziło już 15 oddziałów ćwiczyło 480 strażaków; personel kierowniczy: jeden oficer w stanie czynnym, 6-ciu oficerów rezerwy, 40 podoficerów rezerwy, 2 podoficerów zawodowych, 6 absolwentów kursu P.W. i 2 nauczycieli-strażaków.

Stan pracy P. W. od 1 czerwca 1926 r. do 31 sierpnia 1926 r. ciągle się powiększa. Prace P.W. prowadziło 20 oddziałów, ćwiczyło 589 strażaków; personel kierowniczy: jeden oficer w stanie czynnym, 8 oficerów rezerwy, 2 podoficerow zawodowych, 52 podoficerów rezerwy, 7-miu absolwentów kursu P. W. i 2 nauczycieli.

W dniu 20 czerwca 1926 r. na zawodach okręgowych w Radomiu, poza konkursem ćwiczeń strażackich, straże z Polan i Wierzbicy ćwiczyły ćwiczenia pokazowe z karabinami (szermierka), zdobywając ogólne uznanie, wyróżniona zaś została straż z Wierzbicy,

W miesiącu lipcu wysłano znów jednego ze strażaków na 6-cio tygodniowe kursy strzeleckie do Skierniewic, tak, że siły kierownicze Związku powiększyły się o jednego absolwenta P. W.

Stan pracy P. W. od 1 września 1926 r. do 30 listopada 1926 r.: prace P. W. prowadziło 24 oddziały, ćwiczyło 565 strażaków; personel kierowniczy: jeden oficer w stanie czynnym, 6 oficerów rezerwy, 2 podoficerów zawodowych, 50 podoficerów rezerwy, 8 absolwentów kursu P.W. i 5-ciu nauczycieli.

W dniu 12 września na zawodach wojewódzkich straży wiejskich w Częstochowie również poza konkursem ćwiczeń strażackich, straże z Wierzbicy i Jedlińska wyróżniły się ćwiczeniami z bronią.

W dniu 7 listopada 1926 roku odbyło się w Radomiu święto P. W. i W. F., w którem wzięły udział Straże Okręgu Radomskiego. Stawiło się 15 drużyn w liczbie 288 strażaków. Na program święta złożyły się: zawody strzeleckie, lekkoatletyczne, marsz 10-kilometrowy, bieg 3 klm., oraz popisy z działu wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego.

Do ostatniego strzelania zapisało się 44 strażaków, do marszu 10 klm. stanęło 11 zespołów strażackich po 13 ludzi, pozostali zaś do lekkoatletyki.

Wyniki zawodów straży były następujące:

1) Straż z Wierzbicy — dyplom za ostre strzelanie— zespół 4 ludzi;

za najlepsze strzelanie nagroda — strażak Kotkowski z Wolanowa, Siadwil z Wrzeszczowa;

2) marsz 10 klm. z obciążeniem — zespół po 13 ludzi: dyplom — straż z Wytwórni Broni, Polan i Wieniawy;

3) bieg 3 klm.; nagroda — strażak Hodnikiewicz ze straży z Wytwórni Broni i strażak Goździewski ze straży Radomskiej;

4) bieg 100 mtr.: nagroda — strażak Paśniewski ze straży Radomskiej;

5) Skok w dal: nagroda — strażak Paśniewski ze straży Radomskiej.

Po zakończeniu zawodów, a przed rozdaniem nagród, straże z Polan i Wierzbicy pod komendą druha K. Dumas'a wykonały ćwiczenia pokazowe z bronią. Straż z WytwórniBroni pod Komendą druha Wrześniaka „grenadjerkę“.

Kierownikiem święta z ramienia Straży Okręgu Radomskiego był instruktor okręgowy druh I. Urbański.

Stan pracy P. W. na dzień 31 grudnia 1926 r. Prace P. W. prowadziło 27 oddziałów, ćwiczyło 632 strażaków; personel kierowniczy: 1 oficer w stanie czynnym, 4 oficerów rezarwy, 2 podoficerów zawodowych, 45 podoficerów rezerwy, 7 absolwentów kursu P. W. i 9 nauczycieli.

Ogólnie w ciągu roku 1926 odbyto ćwiczeń 540 i $^1/_2$ godziny P. W., 71 godzin ćwiczeń W. F. i 126 i $^1/_2$ godz. wykładów wo.skowych, czyli, że razem w ciągu roku 1926 straże pożarne okręgu radomskiego poświęciły 738 godz. pracy P. W. i W. F. Taki stan pracy P. W. upoważnia strażaków z Okręgu Radomskiego do mniemania, iż okólnik od naczelnych władz został przez nas wypełniony, że przez tę pracę jeszcze więcej my, strażacy, uspołeczniamy się, gdyż poza celem pomocy naszym bliźnim w wypadku pożaru, myślimy również i o drugiem, nie mniej ważnem zadaniu, t. j. o gotowości bronienia w razie potrzeby granic Rzplitej Polskiej.

W m-cu styczniu 1927 r. rozpoczął się 6-cio tygodniowy kars P. W. przy 72 p. p., na który to kurs delegowaliśmy 17 strażaków, reprezentujących 11 oddziałów straży, a od 31 stycznia 1927 r., delegowaliśmy do Poznania 5-ciu strażaków na 4-ro tygodniowe kursy W. F.

Związek Okręgowy Straży Pożarnych w roku ub. zakupił 15 bibljoteczek wojskowych oraz150 szt. karabinów drewnianych do ćwiczeń P. W., które to karabiny zostały rozdane strażom

W rozpoczętej tak dobrze — jak nam się wydaje — pracy P. W. nie ustaniemy, a przeciwnie, korzystając, że nam przybędzie kilkunastu nowych instruktorów P.W.iW.F., pracę naszą rozszerzymy na wszystkie oddziały straży, których liczba w naszym Okręgu powiększyła się do 50.

Zygmunt Strzeszewski
Prnzes Okręg. Zarządu Straży Pożarnych pow. Radomskiego.

Ign. Urbański
Instruktor Pożarniczy.

J. Paszkowski
Sekretarz.

ZWIĄZEK OKRĘGOWY STRAŻY POŻARNYCH w RADOMIU.

№ 544.

Sprawozdanie z prac przysposobienia wojskowego

za czas od dnia 1 Kwietnia do 30 listopada 1926 r.

1		2	3					4			5			6						7
			Ilość członków w/g lat					Ilość odbytych ćwiczeń w. m. czasu			Strzelanie			Personel Kierowniczy						
								a	b	c	a	b	c	a	b	c	d	e	f	
L. porządk.	Stowarzyszenie	Miejscowość	16 — 18	18 — 21	21 — 30	30 — 45	Razem	Godzin ćwiczeń P. W.	Godzin ćwiczeń W. F.	Wykładów wojskowych	Ilu strzelało	Ilość wystrzelonej amunicji	0/0 wypełnień warunków	Oficerów w stanie czynnym	Oficerów rezerwy	Podoficerow zawodowych	Podoficerów rezerwy	Absolwent K. P. W.	Nauczyc. i inne siły fizyczne	
1	Straż Pożarna	Skaryszew	1	7	8	—	16	7	2	$1^1/_2$	—	—	—	—	—	—	4	—	—	
2	„ „	Maków	2	7	8	—	17	14	—	2	—	—	—	—	—	—	2	1	1	
3	„ „	Odechów	1	4	7	6	18	6	1	2	—	—	—	—	—	—	1	—	—	
4	„ „	Modrzejowioe	1	5	7	4	17	8	—	2	—	—	—	—	—	—	1	—	—	
5	„ „	Zakrzów	—	4	10	3	17	6	1	1	—	—	—	—	1	—	1	1	—	Sprawozdanie za m-c listopad
6	„ „	Zakrzewska Wola	—	6	10	—	16	6	1	1	—	—	—	—	—	—	2	1	—	„ „ „ „
7	„ „	Przytyk	—	1	9	12	22	3	—	4	—	—	—	—	—	—	3	—	—	„ „ „ październik i listop.
8	„ „	Wrzeszczów	8	—	10	2	20	3	1	2	—	—	—	—	—	—	2	1	—	„ „ „ listopad
9	„ „	Potworów	1	3	5	7	16	19	26	1	—	—	—	—	—	—	1	—	1	„ „ „ pażazlernik i listep.
10	„ „	Jastrząb	1	6	9	1	17	4	4	2	—	—	—	—	—	—	—	1	2	„ „ „ listopad
11	„ „	Polany	—	13	8	—	21	19	—	1	—	—	—	—	—	—	2	—	1	
12	„ „	Wyśmierzyce	8	1	3	—	12	21	6	6	—	—	—	—	1	—	2	1	1	
13	Stowarz. młodzieży	Redlin	4	3	1	—	8	3	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	ćwiczenia prowadzi się m-ca listopada
14	Straż Pożarna	Wolanów	1	4	16	3	24	43	2	3	—	—	—	—	—	—	2	1	—	
15	„ „	Wieniawa	4	1	6	5	16	6	4	2	—	—	—	—	1	—	2	—	—	
16	„ „	Jeżewa Wola	3	4	8	3	18	1	2	4	—	—	—	—	—	—	—	1	—	Sprawozdanie za m-c październik i listop.
17	„ „	Jedlińsk	11	5	19	5	39	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	—	—	Spr. za wyżej wymieniony czas nie nadesłano
18	„ „	Wsola	6	7	7	—	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	„ „ „ „ „ „ „
19	„ „	Błotnica	4	12	—	—	16	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	—	„ „ „ „ „ „ „
20	„ „	Białobrzegi	3	7	11	20	41	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	—	—	„ „ „ „ „ „ „
21	„ „	Sucha	—	4	5	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	„ „ „ „ „ „ „
22	„ „	Wierzbica	5	11	26	9	48	—	—	—	—	—	—	—	1	—	4	—	—	„ „ „ „ „ „ „
23	„ „	Orońsk	—	6	15	7	28	—	—	—	—	—	—	—	1	—	2	—	—	„ „ „ „ „ „ „
24	„ „	Radom	13	11	23	42	77	—	—	—	—	—	—	1	—	—	5	—	—	„ „ „ „ „ „ „
		OGÓŁEM	77	132	230	126	565	133	51	$34^1/_2$				1	6		50	9	5	

Instruktor Pożarniczy
Ig. Urbański

Przes Zarządu
Z. Strzeszewski

Sekretarz
J. Paszkowski

Kurs przysposobienia wojskowego w Krzepicach.

Staraniem Powiatowego Komitetu Wych. Fizycznego i Przysp. Wojskowego oraz Władz Wojskowych i Okręgowego Związku Straży Pożarnych pow. Częstochowskiego zorganizowany został I-szy Kurs Przysposobienia Wojskowego r. b. w Krzepicach.

Kurs ten trwał od 21 do 27 lutego r. b. pod kierownictwem p. kpt. Bojarskiego przy współudziale odkomenderowanych podoficerów W. P. oraz instruktora pożarniazego p. S. Szwaji.

Na Kurs zgłosiło 128 ludzi z oddziałów P. W. jak „Straży Pożarnych" i „Sokoła", panujące jednakże mrozy w czasie Kursu zmusiły do wycofania się uczestników Kursu, uczęszczających nań z okolic odleglejszych od Krzepic.

Pozostali na Kursie strażacy, otrzymali, dzięki zabiegom władz samorządowych, całkowite wyżywienie i kwatery na koszt gmin.

Całkowite przeszkolenie wojskowe otrzymało 53-ch ludzi, kończąc kurs z rezultatami zupełnie zadawalniającymi.

Uczestnicy Kursu podzieleni byli na 4 drużyny, a to: drużynę „b. wojskowych", „rekrucką", „krzepicką" i „drużynę Sokoła".

Po zakończeniu Kursu, t. j. w niedzielę 27 ub. m:, odbyło się uroczyste nabożeństwo w kościele krzepickim, podczas którego wygłosił podniosłe kazanie miejscowy ks. wikarjusz, wskazując na wielkie znaczenie pracy przysposobienia wojskowego dla obrony całości naszej Ojczyzny.

Po nabożeństwie odbyła się defilada oddziałów P. W. oraz przybyłych specjalnie na dzień ten do Krzepic oddziałów strażackich z pobliskich okolic poczem po wygłoszeniu przemówień do uczestników kursu przez p. p. kpt. Bojarskiego, instr. Szwaji oraz delegata Zw. Okręgowego Straży p. Tyma Kurs zakończono, przyczem zgromadzone oddziały wzniosły okrzyk na cześć Wojska Polskiego, Strażactwa i Rzeczypospolitej.

Kurs ukończyli następujący pp. z gm. Opatów, Bardziński Ignacy, Bauer Józef z Wilkowiecka, Biernacki Antoni z Walenczowa, Drzazga Józef z Wilkowiecka, Grzeliński Piotr ze Złochowic, Gaj Stanisław, Sroka Józef i Słaby Antoni z Walenczowa, Izydorczyk Ignacy, Strzelczyk Maciej i Pilśniak Antoni ze Zwierzyńca oraz Olszewski Kazimierz z Wiikowiecka.

Z gm. Kuźniczka: Pilśniak Jan, Pilśniak Stanisław i Korzekwa ze Starokrzepic, Sitek Paweł, Kulej Jan, Skibiński Antoni, Świtalski Jan, Sztajglik Piotr i Kozak Piotr z Dankowic, Izydorczyk Paweł, Słomian Piotr, Przygoda Jan, Kosmala Władysław i Krysiak Stanisław z Kukowa.

Z Krzepic, strażacy: Opałko Michał, Wojciechowski Władysław, Brzeziński Tadeusz, Raczyński Stefan, Kulejewski Józef, Browarski Władysław, Kotasiński Zygmunt, Adrjanowicz Michał, Sawicki Aleksander, Suchański Adolf i Kubicki Józef.

Sokoli: Kordjaszewski Andrzej, Kubicki Antoni, Konieczko Franciszek, Raczyński Ignacy, Kotasiński Wincenty, Jędrysiak Antoni, Kubicki Franciszek, Cieplak Karol, Lipczyk Eugenjusz, Wiankowski Kazimierz, Owczarek Stanisław, Lisowski Stanisław, Suchański Wacław, Sawicki Stefan i Nonas Zygmunt.

II-gi Kurs Przysposobienia Wojskowego rozpoczyna się dnia 7 b. m. w Kłobucku i trwać będzie do dnia 13 marca r. b. włącznie.

DZIAŁ URZĘDOWY.

WOJEWODA KIELECKI
Sm. 1644/III/1.

Na zasadzie art. 17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 13.XI 1919 r. D. U. Nr. 90 poz. 490 wydaję niniejscem następujące.

Przepisy
o ochronie od pożarów po wsiach i miasteczkach:

1) Dla zabezpieczenia od pożarów należy przestrzegać aby kominy były murowane, wewnątrz tynkowane, wzniesione na pół metra nad dach, aby belki nie były wspierane na murze kominowym, na budynkach była ułożona polepa.

2) Dla zabezpieczenia od podpaleń, winni być utrzymywani stróże nocni, którzy, w razie pożaru, obowiązani zaalarmować za pomocą trąbki (bekadła).

3) Każdy mieszkaniec wioski spostrzegłszy gdziekolwiek pożar, winien natychmiast zaalarmować mieszkańców.

4) Każdy dom winien posiadać tłumnicę, ulokowaną na widocznem miejscu, oraz drabinę, sięgającą do szczytu dachu, prócz dachów krytych dachówką i blachą.

5) Podczas alarmu w każdej miejscowości, nieposiadającej organizacji strażackiej, każdy właściciel domu obowiązany jest natychmiast zjawić się osobiście do pożaru, względnie miejsca zbiórki z takiem narzędziem, jakiem mu było naznaczone, lub też posłać swego zastępcę.

6) W każdej miejscowości, nieposiadającej organizacji strażackiej, winna być obowiązana ilość beczek, drabin, bosaków, toporów, wiader, linek, oraz bekadeł lub trąbek.

7) W każdej miejscowości, nieposiadającej organizacji strażackiej, kierują akcją ratunkową przy pożarze i na zbiórkach, urządzanych przynajmniej cztery razy do roku, sołtys danej wsi, a z chwilą przybycia Straży, oddaje się ze swemi ludźmi pod rozkazy dowódcy tejże.

8) W każdej miejscowości, nieposiadającej organizacji strażackiej, żaden z właścicieli domów, nie może oddalić się z pogorzeliska, lub miejsca zbiórki dotąd, dopóki ogień nie będzie kompletnie ugaszony, lub nie będzie zwolniony przez dowódcę.

9) We wszystkich miejscowościach zagrody i posesje, nieposiadające studni i dostatecznej ilości wody, winny być zaopatrzone w beczki o pojemności conajmniej 20-tu wiader w letniej porze stale napełnione wodą.

10) W tych miejscowościach, gdzie istnieje organizacja strażacka nie obowiązują wyżej wymienione punkty: 5, 6, 8 tych mieszkańców, którzy regularnie opłacają składki do Straży.

UWAGA: W razie niedostatecznej ilości członków czynnych w straży lub narzędzi ogniowych, pomocniczych, K. P. G. na wniosek Zarządu Straży, może częściowo wprowadzić w życie punkty 5, 6, 8.

11) Konie, które będą stale obsługiwały organizacje strażackie na wniosek K. P. G. zwolnione będą od podwód, oraz ubezpieczone przez Wydział Sejmiku w P. D. U. W. w Warszawie od wypadków podczas pełnienia obowiązków strażackich.

12) Wsyyscy właściciele domów winni pilnie baczyć, aby kominy były regularnie wycierane przez kominiarzy, zaopatrzonych w odpowiednie świadectwa, a niezależnie od tego w celu zapobiegania pożarom kominowym, przy-

najmniej raz na rok kominy i piece winny być smarowane od wewnątrz mieszaniną gliny z wapnem, na której sadze nie tak łatwo się osadzają. W razie zapalenia się sadzy, jak najszybszy środek ich zagaszenia poleca się wrzucić na rozżarzone węgle pod brachę garść siarki, której dym tłumi pożar sadzy. W każdej przeto wiosce powinien znajdować się odpowiedni jej zapas u sołtysa.

13) Zakazuje się, na strychach domów mieszkalnych przechowywać drzewo, węgiel, siano, słomę i t. p.

14) Właściciele domów winni przestrzegać, by idący w porze nocnej do stajni, szop, składów, strychów i w miejsca, gdzie się znajdują palne materjały, mieli światło w latarni oszklonej.

15) Popiół nie powinieć być wysypywany na miejsca otwarte i niebezpieczne, lecz przygaszony wodą i odniesiony na miejsce odległe od mieszkań.

16) W żadnym domu na wsi czy mieście, nie wolno suszyć na piecabh lnu i konopi. Do powyższych celów, winny być przeznaczone oddzielne piece oddalone od mieszkań.

17) Rżnięcie słomy na sieczkę, młócenie, czesanie i międlenie lnu i inne czynności gospodarskie, oraz pieczenie chlebn i suszenie słodu, zakazane jest w porze nocnej.

18) Obrok i inna p sza nie powinna być składana przy kominie lub piecach do suszenia zabronione jest również składanie w piecach, kominach lub na ogniskach łuczywa, lub drzewa opałowego do suszenia.

19) Ustawianie stert zboża, słomy, oraz siana tuż przy stodołach lub domach mieszkalnych, w mniejszej jak 30 metrów odległość, jest surowo wzbronione.

20) Wypalanie beczek przez bednarzy w czasie silnych wiatrów i w miejscowościach od ognia niedobrze zabezpieczonych jest niedozwolone.

21) Odnośnie pożarów leśnych K. P. G. względnie wójt gminy ma baczyć:

a) ażeby w lesie, w odległości stu kroków od tego nikt nie rozpalał ognisk, nie palił papierosów, nie łowił z ogniem ryb i raków;
b) ażeby pastuchy i robotnicy leśni nie nosili z sobą narzędzi, służących do rozpalania ognia;
c) ażeby popiół i węgiel nie był wypalany w gęstwinie leśnej, tylko na otwartej polanie; osoby zaś zajmujące się wypalaniem, nie powinny oddalać się od kopca dalej, jak na sto kroków,
d) ażeby w pobliżu lasów państwowych bez zawiadomienia Zarządu lasów nie wypalać łąk;
e) ażeby wypalanie łąk odbywało się podczas spokojnego powietrza, a w ostateczności wtedy, kiedy wiatr wieje od strony lasu.

Na wypadek pożaru w lesie, lub na łąkach, sołtys przy pomocy mieszkańców winien użyć wszelkich środków, celem stłumienia rzeczonego pożaru.

22) Winni nieprzestrzegania przepisów powyższych, karani będą drogą administracyjną lub sądownie.

REGULAMIN

dla Komisji Przeciwpożarowych, Gminnych:

1. Celem zabezpieczenia mieszkańców od klęski pożarowej, Rada Gminna powołuje co rok Komisję Przeciwpożarową, Gminną, w skład której wchodzi.

a) Wójt i sekretarz gminy,
b) 2-ch członków Rady Gminnej,
c) 1 przedstawiciel policji państwowej,
d) 2 delegatów Straży Pożarnej z danej gminy.

2. Komisja ma prawo kooptować te osoby, które mogą być pożyteczne.

3. K. P. G. wybiera przez tajne głosowanie przewodniczącego, zastępcę i sekretarza. Uchwały Komisji są prawomocne przy udziale przewodniczącego, lub zastępcy i przynajmniej połowy członków. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów, a w razie równości głosów przechodzi ten wniosek, za którym głosuje przewodniczący. Wykonawcą uchwał Komisji jest wójt.

4. Posiedzenie zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby, lub na żądanie 3-ch członków, nie rzadziej jednak, niż co dwa miesiące.

5. W gminach w których K. P. G nie zorgaiizowane, wszelkie sprawy i atrybucje przyjmuje wójt gminy.

6. Obowiązkiem K. P. G. jest:

a) czuwać nad przestrzeganiem przepisów o ochronie od pożarów tak przez sołtysa, jak i mieszkańców;
b) zakładać po wsiach nowe Straże Pożarne;
c) opiekować się i wyjednywać w Radzie Gminnej zasiłki istniejącym strażom;
d) zawiadamiać Zarząd Powiatowego Okręgu Związku Straży Pożarn. o brakach i niesprawnej działalności Straży;
e) zorganizować dostarczanie koni Strażom do pożarów;
f) starać się o zaopatrzenie każdej miejscowości w dostateczną ilość wody;
g) zorganizować stały wycier kominów;
h) wydawać zarządzenia sołtysom po wsiach, gdzie niema Straży Pożarnych, aby ściśle stosowali się do przepisów o ochronie od pożarów i meldowali o wszystkich uchybieniach mieszkańców;
i) czuwać, aby w każdej wsi nieposiadającej Straży Pożarnej sołtys urządzał przynajmniej cztery razy do roku zbiorki ćwiczebne wszystkich mężczyzn zdrowych w wieku od 17 do 55 lat.
j) zobowiązać właścicieli domów w tych miejscowościach, gdzie niema organizacji strażackiej, aby zaopatrzyli się w wyznaczone przez K P. G. narzędzia, jak bosaki, beczki, wiadra, siekiery, linki, łopaty i t. p. i aby z temi narzędziami, w razie pożaru, bezzwłocznie stawali do akcji ratunkowej. W miejscowościach, gdzie są Straże Pożarne, członkowie popierający, którzy opłacają terminowo składki, mogą być zwolnieni od tego obowiązku;
k) dla bezpieczeństwa ogniowego przestrzegać, aby kominy były murowane z materjałów ogniotrwałych, wewnątrz i na strychu tynkowane, wzniesione przynajmniej pół metra nad dach, aby belki nie były wspierane na murze kominowym, aby na budynkach była położona polepa.

7. Odpisy protokółów Komisji winny być przesyłane Zarządowi Powiatowego Okręgu Związku Straży Pożarnych.

8. Komisja Przeciwpożarowa, Gminna na winnych niestosowania się do zarządzeń przeciwpożarowych nakłada kary drogą administracyjną do 2 zł. lub dwa dni aresztu, albo odnosi się do policji o sformowanie protokółu, celem skierowania sprawy na drogę sądową.

Wojewoda (—) *Manteuffel.*

WOJEWODA KIELECKI *Kielce, dn. 7.V 1927 r.*

L. B. P. 3795.

Okólnik N-r 73.

Dyżury strażackie w Kinoteatrach — zniesienie.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Kieleckiego.

Nawiązując do mych okólników №№ 57 i 73 z roku 1925, w sprawie dyżurów strażackich podczas widowisk, w szczególności zaś w czasie przedstawień kinematograficznych zawiadamiam, że wobec poprawienia się stanu techniczno-budowlanego niektórych kinematografów, jakoteż ze względu na to, że konieczność dyżurów przedsta-

wiciela straży ogniowej, na każdem przedstawieniu, jest dla właścicieli przedsiębiorstw kinematograficznych. znacznem obciążeniem finansowem, w wielu wypadkach zbytecznem, uważam za możliwe w chwili obecnej, okólniki wyżej wymienione, zasadniczo anulować.

W związku z tem polecam Panom Starostom wydelegować odpowiednie komisje budowlano-techniczne — któreby przy obecności przedstawicieia miejscowej Straży Pożarnej, zbadały ponownie stan wszystkich kinoteatrów.

W razie gdyby się okazało, że poszczególne lokale nie odpowiadają ściśle wymogom przepisów o kinematografach — opracowanych przez specjalną komisję utworzoną przy Komitecie Techniczno-Budowlanym Rosyjskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zatwierdzonych dnia 2.IV 1911 r., a na mocy Dekretu Naczelnika Państwa w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarze b. zaboru Rosyjskiego z dn. 7.II 1919 r. (Dz. Pr. 14 poz. 172) obowiązujących dotychczas w Państwie Polskiem — polecam aż do czasu przeprowadzenia zarządzonych przeróbek lub usunięcia braków techniczno-budowlanych, utrzymać tylko w tych kinach, obowiązek dyżurów strażackich. Obowiązek ten winien jednak być uwidoczniony w protokule Komisji Oględzinowej i należycie umotywowany. W pozostałych zaś zakładach kinematograficznych obowiązek dyżurów strażackich uchylam.

O wynikach akcji, niniejszym okólnikiem zarządzonej zechcą Panowie Starostowie donieść tutejszemu Urzędowi w odpowiedniem sprawozdaniu.

Wojewoda *Manteuffel*.

Okólnik N-r 1.

Wobec powstania wielu nowych Straży oraz w celu uprzytomnienia aktualnych zarządzeń podajemy do wiadomości ważniejsze okólniki z roku ubiegłego.

Przytem zaznacza się, że o wszelkich zarządzeniach okólnikowych winni wiedzieć wszyscy czlonkowie Związku. W tym celu okólniki należy odczytywać na posiedzeniach Okręgów, Zarządów Straży, zebraniach Rad Sztabowych, oraz przed frontem czynnym członkom.

Okólnik N-r 2.

Zawiązany z początkiem wojny Związek Florjański zespolił Straże Pożarne Ochotnicze b. Królestwa Polskiego i działał chlubnie i z pożytkiem dla jego rozwoju, wskrzeszał upadłe i zakładał nowe liczne placówki dla obrony kraju i ludności przed klęską pożarów.

Gdy Polska zmartwychwstała. gdy padły słupy graniczne pomiędzy ziemiami trzech zaborów, siłą rzeczy powstać musiała organizecja, któraby połączyła w jedną całość straże działające na wszystkich ziemiach Rzeczypospolitej. Taka organizacja powstała pod nazwą „Główny Związek Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej".

Przy znacznej ilości Straży w Polsce, choć bardzo niedostatecznej dla obrony ziem naszych przed pożarami, przy ogromie pracy, jaka jest do zrobienia, Związek Główny nadaje ogólny kierunek pożarnictwu i pożarnictwo to reprezentuje, do Straży poszczególnych jednak dociera za pośrednictwem podwładnych mu organizacji Związków Wojewódzkich i Okręgowych.

Okólnik N-r 3.

Poniższy Okólnik M. S. W. podaje się do wiadomości z zaznaczeniem, że w razie sprzeciwu ze strony wójtów należy wnieść zażalenie do Starostwa:

MINISTERSTWO
Spraw Wewnętrznych
Nr. BB. 6276/25.
W sprawie rejestracji Tow. Straży Ogniow. Ochotniczych

Warszawa, dnia 12.XII 1925 r.

Do
Głównego Związku Straży Pożarn. Rzeczypospolitej Polskiej.

Wobec podania Związku Straży Pożarnych Województwa Łódzkiego z dn. 17 listopada r.b. Nr. 1676 o wyjaśnienie czy podpisy założycieli Tow. Straży Pożarnych Ochotniczych może być potwierdzane notarjalnie czy też wystarczy poświadczenie przez wójta gminy — wobec różnej praktyki stosowanej przez władze administracyjne — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że przypomniało wszystkim Wojewodom Okólnik Min. Spraw. Wewnętrznych Nr. 176 z dnia 18.XI 1929 r. N. P. Z. 6211, polecający uważać za wystarczające zaświadczenie przez wójta gminy.

Za Ministra (—) nieczytelny
Naczelnik Wydziału.

Okólnik N-r 4.

Dotąd nie wszystkie Straże tak przedwojenne, jak i nowozałożone uczyniły zadość obowiązkowi rejestracji w Starostwach. Wobec powyższego poleca się tym Strażom, które dotąd nie są zarejestrowane, złożenie odpowiednich podań we właściwych Starostwach, z załączeniem 3 egzemplarzy Statutu Straży, spisu członków Zarządu. Podania Straży Ogniowych o rejestrację wolne są od opłaty s emplowej. Jednocześnie nadmienia się, iż stosownie do okólnika M. S. W. Nr. 176 z dn. 18 XI 1919 r. N. P. Z. 6211, podpisy założycieli Straży mogą być zaświadczane przez wójtów gmin.

Przytem zaznacza się, że stosownie do artykułu 31 i 32 tymczasowych przepisów o Stowarzyszeniach, Zarządy obowiązane przesłać Starostwom po każdej zmianie osobowej, wykazy członków Zarządu, Straży i Okręgu. Niezastosowanie się do powyższego może pociągnąć za sobą rozwiązanie Straży i odpowiedzialność sądową.

Rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z ostatnich dni podwyższoną została opłata za ogłoszenia rejestracji Statutu Towarzystwa ze zł. 1.50 na 5.

Straże, które istniały za czasów okupacji i nie mają potwierdzonego statutu przez Władze polskie winny zestawić protokuł zebrania organizacyjnego tej treści:

„My, niżej podpisani (wymienić imiona i nazwiska członków Zarządu Straży) postanowiliśmy zająć się i powołać do życia Organizację Towarzystwa Straży Pożarnej Ochotniczej w . . . . . . , . gminy . . . . . . pow. . . . . , . . — (tu następują własnoręczne i pełne podpisy).

Powyższy protokuł i dwa statuty z podpisami conajmniej 3 członków, umieszczonych w protokule, winny być poświadczone przez Wójta miejscowej gminy i razem z prośbą i pokwitowaniem na wpłacone 5 zł. Kasy Skarbowej przesłane do Starostwa.

Straże Pożarne Fabroczne i Dworskie do czasu wydania przez Władze miarodajne odnośnego statutu dla tych straży, narazie rejestracji nie podlegają.

Okólnik N-r 5.

Wobec nikłych naogół przejawów działalności Komisji przeciwpożarowych gminnych i wagi, jaką się przywiązuje do prawidłowego funkcjonowania tych Komisji, zwrócono się do Starostw z prośbą o wydanie zarządzenia do organów gminnych, nakazującego ożywienie działalności K. P. G.

Stosownie do reskryptu Województwa z dnia 6.IV 1925 r. Nr. 1644/I/III Komisje Przeciwpożarowe Gminne, których zadaniem jest czuwanie nad obroną przeciwpożarową w gminie, winny nadsyłać do Zarządu Okręgowego Zw. Straży Poż. według obowiązującego regulaminu—pod odpow. dyscyp. — protokuły posiedzeń, z datą odbytych zebrań, treścią powziętych uchwał i rezultatem ich wykonania.

Zarządy Okręgowe winny śledzic rozwój prac K. P. G., i współdziałać z Władzami powiatowemi w przestrzeganiu aby regulamin K. P. G. ogłoszony w Nr. 2 Zbioru Okólników na str. 37 — 41, był w całej rozciągłości wykony-

wany. Zwłaszcza należy zwrócić uwagę na zaopatrzenie danych miejscowości w wodę, co nieraz da się uskutecznić przez obwałowanie i odmulenie sadzawki, oraz na posiadanie przepisanych przez gminę narzędzi w tych miejscowościach, gdzie niema Straży.

Nadmienia się, iż powinność naturalna, jako to posiadanie przepisanych narzędzi i przybywanie do pożaru i na fałszywe alarmy obowiązuje również tych obywateli, którzy nie są członkami popierającymi lub czynnymi miejscowych Straży i nie opłacają regularnie składek członkowskich.

Okólnik N-r 6.

Członkowie Straży Pożarnych wyjeżdżający grupami mogą korzystać przy przejazdach koleją z ulg następujących:

a) w wagonach klasy III płacą tatyfę klasy IV,

b) w wagonach klasy II płacą taryfę klasy III i

c) w wagonach klasy I płacą taryfę klasy II.

Ulgi powyższe stosowane są, o ile odległość przejazdu w jedną stronę wynosi conajmniej 30 kilometrów i dana grupa Straży składa się conajmniej z 10 osób.

W celu uzyskania ulgi należy przynajmniej na 7 dni przed terminem wysłać pocztą podanie według poniższego wzoru:

Do Wydziału Hadlowo - Taryfowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu (lub Warszawie).

Zamierzając zorganizować wycieczkę na konkurs w liczbie . . osób uprzejmie prosimy o przyznanie nam ulgowego przejazdu od stacji . . . do stacji . . . . i z powrotem. Wyjazd nastąpi dnia . . . powrót dnia . . . . Stempel i podpis Prezydjum Straży.

W dzień wyjazdu przynajmniej na godzinę przed odejściem pociągu należy zwrócić się do zawiadowcy stacji po dalsze informacje i poprosić o odpis zarządzenia upoważniającego do ulgi, a to celem przedkładania tegoż Kasom biletowym przy kupnie biletów na przejazd, tudzież okazywania powyższego zarządzenia podczas kontroli biletów.

Okólnik N-r 7.

Kryzys, jaki obecnie przeżywamy, który ogranicza lub całkiem zatrzymuje pracę w licznych fabrykach i warsztatach, godzi boleśnie w naszych członków czynnych, rekrutujących się przeważnie z robotników.

Niestety! utrzymując nasze Straże przeważnie z zebranego grosza, nie mamy funduszów na materjalną pomoc dla głodującej braci strażackiej, zresztą taka pomoc, obliczona na krótką metę, nie na wieleby się zdała. My mamy możność innej i jedynie celowej pomocy, mianowicie zabiegania i pośredniczenia pracy dla naszych kolegów.

Służymy naprawdę z wielkiem poświęceniem całemu ogółowi; w dzień i w nocy czuwamy nad jego bezpieczeństwem, nie szczędząc ani czasu, ani zdrowia, więc naszym członkom należy się u społeczeństwa pierwszeństwo przy obsadzaniu wolnych miejsc; nasi członkowie tylko w ostateczności podlegać winni redukcji.

To, o co się do Was, Druhowie, zwracamy, nie jest naszym pomysłem, bierzemy rzecz z życia, widzimy w niektórych Strażach wielką dbałość Zarządu czy Sztabu gdzie wybitniejsi członkowie popierający wprost wyzyskują swe osobiste stosunki i znajomości, aby bezrobotnemu strażakowi przywrócić pracę; zapobiegają też pozbawieniu strażaków pracy.

O taką pracę do Was, Druhowie, dziś się zwracamy, twórzcie w swych strażach pośrednictwa pracy, prowadzcie ewidencję pozbawionych zarobkowania, zapobiegajcie, aby Wasi strażacy na bruku nie pozostali; im więcej zaś dbać będziecie o Waszych podkomendnych, tem większej od nich pracy strażackiej wymagać będziecie mogli. Dbałością o swych członków, zwiększycie zarazem sprawność i doskonałość swych Straży,

Okólnik N-r 8,

Podaje się do wiadomości poniższy okólnik rozesłany do Panów Inspektorów Szkolnych.

W myśl okólnika Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Nr. 11 z dnia 1.VII 1925 roku uprzejmie prosimy Pana Inspektora o zalecenie nauczycielstwu:

1) uczestniczenia na Kursy Pożarnicze organizowane corocznie przez Okręgi Związku Straży Półarnych,

2) brania czynnego udziału w Zarządach i Komendach miejscowych Straży Pożarnych,

3) organizowania nowych placówek strażackich w tych miejscowościach, gdzie ich niema,

4) organizowania w czasie robót polnych, opieki nad dziećmi (rodzaj ochronek), w celu zabezpieczenia przed pożarami, wywoływanymi przez dzieci pozostawione bez opieki,

5) pouczania dzieci o groźnych skutkach nieostrożnego obchodzenia się z ogniem".

Okólnik N-r 9.

Podaje się do wiadymości pismo wysłane do Jego Ekscelencji Księdza Biskupa.

„Straszne skutki pożarów, jakie corocznie dotykają mieszkanców wsi i miasteczek oraz bierność naszego ludu w stosunku do tej klęski i nieumiejętności organizowania racjonalnej samoobrony prz d tak groźnym żywiołem, — skłania nas do zwrócenia się do Waszej Ekscelencji z pokorną prośbą o zalecenie Wielebnemu Duchowienstwu współpracy społecznej na polu pożarnictwa.

Doceniając należycie wpływ Duchowienstwa na ludność zwłaszcza po wsiach, gdzie Kapłan jest często jedynym przedstawicielem inteligencji i nie tylko duszpasterzem, lecz i przodownikiem pracy kulturalno-oświatowej,— zwracamy się do Waszej Ekscelencji z uprzejmą prośbą, aby w uznaniu dążen Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego, dla dobra mieszkanców, raczył zalecić Duchowienstwu Parafjalnemu.

1) zachęcenie i współdziałanie osobiste przy zakładaniu nowych placówek strażackich w tych miejscowościach, gdzie ich niema;

2) współpracę w Zarządach istniejących Straży Pożarnych oraz przyczynianie się do ich rozwoju i sprawności;

3) pouczanie obywateli o konieczności ponoszenia pewnych ciężarów na utrzymanie straży, a to przedewszystkiem we własnym interesie, gdyż drobne stosunkowo kwoty, składane na ten cel, mogą się stokrotnie opłacić;

4) organizowanie w czasie robót polnych opieki nad dziećmi, w celu zabezpieczenia przed pożarami, wywoływanemi przez dzieci, pozostawione w domu bez opieki;;

5) pouczanie parfjan o groźnych skutkach nieostrożnego obchodzenia się z ogniem;

6) nawoływanie do przestrzegania przepisów o ochronie przed pożarami.

Mając nadzieję, że Wasza Ekscelencja w uznaniu celowości naszej prośby raczy się do niej przychylić, pozostajemy.

Okólnik N-r 10.

Przez długie lata swej egzystencji nasze Straże Ogniowe ochotnicze stanowiły w Polsce owe utajone Wojsko, uszeregowane, wyćwiczone i karne, gotowe, po za bezpośrednim przeznaczeniem—walki z pożarami, stanąć w każdej potrzebie.

Krzewiono w nas ideę, że przyjdzie chwila, gdy wykazać będziemy mogli pożytek z naszego przygotowania.

W chwilach przełomowych naszego narodu okazaliśmy się przygotowani do objęcia służby bezpieczeń-

stwa publicznego, zaprowadzenia ładu i porządku. Nam przypadła rola rozbrojenia okupantów i myśmy wtedy zasilili wybitnie tworzącą się armję, przysposobionym do służby żołnierzem. Myśmy w roku 1920 przerzedzili nasze szeregi, wysyłając wszystkich zdolnych do noszenia broni do armji ochotniczej.

I obecnie rola Straży nie może ograniczać się do zabezpieczenia naszych miast, osad i wsi przed klęską pożarów. My zawsze gotowi być musimy do wszelkiej innej służby, a przedewszystkiem do służby wojskowej.

Doświadczenie ostatnich wojen, zarówno wojny polsko-bolszewickiej, jak i wojny światowej, wykazało, iż zwycięża tylko ten naród, który wykaże dostateczną siłę i wolę zwycięstwa, naród, który wykaże większy hart zarówno duchowy jak i fizyczny oraz materjalny.

Ostatnie doświadczenia nauczyły, że aby zwyciężyć, do walki z wrogiem musi stanąć naród bez względu na płeć, wiek i stanowisko. Każdy znajdzie odpowiednią jego zdolnościom pracę. Wojna obecna to nie walka wojska z wojskiem, lecz narodu z narodem, kultury z kulturą, przemysłu z przemysłem.

Do zwycięstwa trzba iść wszelkiemi środkami; jedni biją się na froncie, inni pracują w przemyśle wojennym, umożliwiają zaopatrzenie i wyżywianie armji i t. d. Co znaczy taka ogólna mobilizacja sił narodu, mieliśmy możność przekonać się w 1920 r.; widzieliśmy też owoce tego ogólnego wysiłku narodu.

Jeżeli tak jest, to trzeba, aby cały naród już w czasie pokoju przygotował się na tę ewentualność, tembardziej, że nasi wrogowie nie śpią i przygotowują się, czekając dogodnej chwili, by nas zgnieść.

Cóż mamy robić, aby temu niebezpieczeństwu zapobiec? Otóż przedewszystkiem musimy się starać, abyśmy byli fizycznie zdrowi i silni, a potem zapoznać się trzeba z postępem techniki wojennej, ze sprzętem wojennym oraz sposobami nowoczesnej walki.

Już przed kilkoma laty Minister Spraw Wojskowycų dał inicjatywę, rzucając hasło ogólnego wychowania fizycznego, przysposobienia wojskowego, oddając do dyspozycji, jako instruktorów, oficerów i podficerów, których zadaniem jest prowadzić tę pracę wśród społeczeństwa.

Przedewszystkiem zaczęto w tym kierunku pracować w szkołach, nastpnie w różnych korporacjach i stowarzyszeniach sportowych.

Jakkolwiek już bardzo poważne rzesze ćwiczą się na terenie Rzeczypospolitej, daleko nam jednak do tej doskonałości, jaka jest na wschodzie i zachodzie. Tam niema już ludzi, którzyby w tym kierunku nie pracowali.

Do tej pracy i my zabrać się musimy, a to tembardziej, iż jesteśmy najstarszą w Polsce organizacją o chlubnej tradycji. Jesteśmy uszeregowani, umundurowani i poniekkd wyszkoleni; myśmy nie w tyle iść powinni, lecz przeciwnie — przodować.

Wzywamy Zarządy i Komendy Straży Ogniowych, aby niezwłocznie zatroszczyły się o przysposobienie wojskowe podległych Im Straży. W tym celu należy zwrócić się do Komend kwaterujących tamże wojsk, a wyznaczony zostanie oficer instrukcyjny, który pracę nad wyszkoleniem obejmie. Wojskowość dostarczy broni oraz sprzętu. Do miejscowości, gdzie wojsko nie kwateruje, delegowani zostaną instruktorzy wojskowi.

Okólnik N-r 11.

Społeczeństwo zbyt mało wie o działalności poszczególnych Straży, Okręgów i wogóle o pracy tych instytucji na polu pożarnictwa, a ca zatem idzie niedostatecznie się interesuje tak żywotnemi i potrzebnemi placówkami.

Dla wzbudzenia większego zainteresowania, pociągającego za sobą wzmożenie ofiarności, zaleca się o ważniejszych zdarzeniach w Strażach podawać wzmianki do miejscowej lub najbliższej prasy, niezależnie od korespondencji do „Przeglądu Pożarniczego" w Warszawie.

Straże są organizacjami apolitycznemi, obchodzącemi cały ogół mieszkańców bez względu na poglądy, dlatego też wszystkie pisma użyczą miejsca na swych łamach.

Zwłasza Zarządy Okręgowe winny czuwać, aby miejscowe społeczeństwo było należycie informowane o wzmożonej obecnie działalności na polu pożarnictwa i obrony przeciwpożarowej oraz o poczynaniach zmierzających do podniesienia poziomu i sprawności Straży w celu zabezpieczenia mienia i życia współobywateli.

Oólnik N-r 12.

Stosownie do rozporządzenia Głównego Związku, podaje się do wiadomości iż wszelka korespondencja poszczególnych straży i Okręgów adresowana bezpośrednio do Głównego Związku w Waszawie lub do b. Związku Florjańskiego będzie zwracana do Związku Wojewódzkiego. Dlo uniknięcia zwłoki Okręgi i Straże wszelką korespondencję winny adresować do inspektoratu Związku (Sosnowiec, Kołłątaja 3).

Okólnik N-r 13.

Wobec tego, że wiele miejscowości nie posiada Straży, niezbędnem jest aby Straże istniejące w najbliższem sąsiedztwie spieszyły okolicy z pomocą w razie pożaru, bez względu na odiegłość. Sołtysi winni przez konnych posłańców wzywać Straże sąsiednie. Dla uniknięcia przeciążenia koni przy przebywaniu większych przestrzeni, wskazanem jest aby sołtysi wiosek leżących po drodze przejazdu Straży przygotowywali konie do przeprzęgu po otrzymaniu zawiadomienia od tegoż konnego posłańca.

Zarządy Okręgowe po opracowaniu szczegółów z uwzględnieniem warunków lokalnych winny wyjednać u miarodajnych władz wydanie odpowiednich rozporządzeń.

Okólnik N-r 14.

Podczas Zjazdów i uroczystości dało się zauważyć, że wyszkolenie strażaków pod względem karności służbowej i uprzejmości koleżeńskiej pozostawia bardzo wiele do życzenia. Bardzo często strażacy wszelkich stopni nie oddają starszyźnie przy spotkaniu należnych honorów, a już bezwględnie nie pozdrawiają siebie wzajemnie. Naczelnicy Straży winni pouczyć swoich podwładnych, że oddawanie honorów jest obowiązkiem służbowym oraz oznaką dobrego wychowania i dowodem przynależności do karnej organizacji.

Na oficerów oraz członków Zarządów Okręgowych wkłada się obowiąk zatrzymania niższych szarż w razie nie oddania honorów i wydania winnemu polecenia zameldowania o tem zaniedbaniu swej władzy w celu pociągnięcia do odpowiedzialności.

Jednocześnie zwraca się uwagę na zewnętrzny wygląd strażaków. Niedopuszczalne jest pokazywanie się na ulicy w niewyczyszczonym kasku, uniformie i obuwiu.

Odpowiedzialność za wyżej wymienione zaniedbanie ponoszą bezpośredni przełożeni.

Okólnik N-r 15.

Wiele Straży, a nawet niektóre Okręgi przekazując pieniądze przez P.K O. na konto 63090 lub pocztą nie zaznaczają za co, lub na jaki rachunek są one wpłacone. Wobe tego, że bez powyższych danych tych nie można księgować, poleca się dla uniknięcia zbytecznej korespondencji, bezwarunkowo nadmleniać, na odwrotnej stronie odcinka przekazu czy przesyłana suma jest wpłacona tytułem składki za wydawnictwa i t. p.

Okólnik N-r 16.

Na wszelkie zjazdy uroczystości i delegacje wszyscy czlynkowie obowiązani są stawiać się w przepisowym uniformie z właściwymi dystynkcjami i odznaczeniami. Przytem zaznacza się, że uniform zwykły składający się z czapki, kamaszy, długich spodni i pasa koalicyjnego dopuszczalny jest tylko wtegy gdy się reprezentuje Straż jedno lub kilkoosobowo. Podczas pełnienia jakiejkolwiek służby lub przy oddziale strażaków obowiązuje uniform bojowy.

Okólnik N-r 17.

Ze względu na kompletowanie zbiorów obrazujących działalność pożarniczą poleca się Okręgom i Zarządom Straży nadsyłanie do Związku Wojewódzkiego wszelkich wycinków z gazet ze wsmiankami o Straży oraz niepodklejonych odbitek fotografji z uroczystości, zjazdów, konkursów, kursów i t. p.

Okólnik N-r 18.

Podaje się do wiadomości, iż każda nabywana obecnie sikawka winna być wypróbowana przez ekspertów Głównej Komisji Technicznej Związku. Uprzedza się osoby wydelegowane do kupna sikawek, aby nie nabywały sikawek bez odpowiedniego zaświadczenia o wyprubowaniu.

Jednocześnie zaznaczamy, iż w dążeniu do ujednostajnienia, wszyscy powinni starać się o zastosowanie łączników zczepnych, przyczem zalecamy łącznik Storza.

Okólnik N-r 19.

Z uwagi na ogromne znaczenie wyszkolenia i decydujący wpływ wykwalifikowanego oficera lub podoficera na podniesienie sprawności korpusu, oraz ze względu na to, że wiele osób niema możności oderwania się od swych zajęć zawodowych na kilkodniowe kursy, **zarządzeniem Rady Naczelnej** wprowadza się egzaminy kwalifikacyjne dla członków czynnych Straży Pożarnych Ochotniczych według poniższego regulaminu:

Regulamin Egzaminu Kwalifikacyjnego dla oficerów i podoficerów ochotniczych Straży Pożarn.

A.

1. Naczelnicy Straży, ich zastępcy i dowódcy oddziałowi, nie mający ukończonych kursów pożarniczych, przynajmniej 8-dniowych, oraz kursu uzupełniającego z wynikiem dostatecznym, **winni przed zatwierdzeniem przez Zarząd Okręgu** w przeciągu najmniej 6-ciu miesięcy po wyborze, złożyć egzamin przed wojewódzką Komisją egzaminacyjną.

2. Komisje winny funkcjonować przynajmniem raz w roku w każdym Okręgu i 2 razy w roku w Zarządzie Związku Wojewódzkiego w terminie ogłoszonym na 2 miesiące naprzód.

3. W skład komisji wchodzi: inspektor Wojewódzki lub jego zastępca, 1 oficer korpusu inspekcyjnego i 3-ch oficerów straży, posiadających pełne kwalifikacje (w szarży od naczelnika straży wzwyż) wyznaczonych przez inspektora. Przewodniczącym Komisji jest inspektor lub jego zastępca. Zastępcę przewodniczącego wybiera Komisja, Komisja może działać w składzie przynajmniej 3-ch członków, przyczem musi być obecny przewodniczący lub jego zastępca.

4. Egzamin odbywa się w zakresie 8-dniowego kursu pożarnictwa, oraz z umiejętności samodzielnego prowadzenia akcji ratunkowej.

5. Egzaminowani otrzymają zaświadczenia o zdaniu egzaminu.

B.

6. Kandydaci na zastępców dowódców oddziałowych i plutonowi, nie mający ukończonych kursów pożarniczych przynajmniej 6-dniowych z wynikiem dostatecznym. winni przed mianowaniem złożyć egzamin przed Okręgową Komisją Egzaminacyjną.

7. Komisja funkcjonować winna 2 razy do roku, w terminach ogłoszonych strażom na jeden miesiąc naprzód. Komisja tworzy się dla każdego rejonu ćwiczebnego, względnie każdej straży, której liczebność przekracza 60-ciu ludzi.

8. W skład Komisji wchodzi: delegat Zarządu Związku Wojewódzkiego, delegat Okręgu i 3-członków, mianowanych przez Okręg z pośród oficerów straży, posiadających pełne kwalifikacje. Przewodniczącym Komisji jest delegat Związku Wojew., jego zastępcą delegat Okręgu. Komisja może działać w składzie przynajmniej 3-ch członków, przyczem musi być obecny przewodniczący lub jego zastępca.

9. Egzamin odbywa się w zakresie 5-dniowego kursu pożarnictwa, oraz z umiejętności samodzielnego prowadzenia ćwiczeń.

10. Egzaminowani otrzymują zaświadczenia o zdaniu egzaminu.

C.

11. Kandydaci na sekcyjnych i starszych strażaków, nie mający ukończonych kursów pożarniczych z wynikiem dostatecznym. winni przed mianowaniem i rozpoczęciem czynności służbowych złożyć egzamin przed sztabową Komisją Egzaminacyjną.

12. Komisja składa się z naczelnika i 2-ch przez niego zaproszonych członków. oficerów straży sąsiednich, mających ukończony kurs pożarniczy lub zdany egzamin przed Komisją Okręgową. Egzamtn odbywa się z zakresu wyszkolenia strażackiego w ramach plutonu, podług programu.

13. O zdaniu egzaminu przez kandydata robi się adnotację w jego ewidencji i w protokułach Rady Sztabowej.

D.

14. W razie niezdania egzaminu—egzaminowani mają prawo przystępować powtórnie do egzaminu.

W myśl powyższego regulaminu ustala się terminy Wojeódzkiej Komisji Egzaminacyjnej na 1-go kwietnia i 1-go października w Kielcach w lokalu Straży Pożarnej o godz. 9-ej rano. Zgłoszenia należy nadsyłać do biura Związku w Sosnowcu, Kołłątaja 3. Poleca się Zarządom Okręgowym ustalenie terminów dla Komisji Egzaminacyjnej, Wojewódzkiej, oraz dla Komisji Okręgowych, stosownie do § 2 i § 7 powyższego regulaminu, w okresie wiosennym w porozumieniu z inspektorem i podanie o tem do wiadomości zainteresowanych z poleceniem nadsyłania zgłoszeń. Wykazy wydawanych zaświadczeń należy przesyłać Związkowi Wojewódzkiemu.

Jednocześnie poleca się wszystkim naczelnikom Straży zorganizowanie w terminie półrocznym, sztóbowych Komisji egzaminacyjnych stosownie do § 12 powyższego regulaminu. Wykazy przeegzaminowanych strażaków należy przesyłać do Okręgu.

Podaje się do wiadomości Straży Pożarnych w powiecie Częstochowskim, że Straż Pożarna w Czarnym Lesie, gm. Grabówka wzorem roku ubiegłego uruchomiła w dniu 29 listopada r. ub. Kursy Wieczorowe dla strażaków, na których wykładane są: język polski, matematyka, historja geografja Polski współczesnej oraz śpiew.

Podając powyższe do wiadomości, Zarząd Okręgu wzywa pozostałe Straże do naśladowania tego wyróżniającego się przykładu wybitnej działalności kulturalnej Straży.

Zarząd Okr. Straży Pożarnych pow. Częstochowskiego.

Nakładem Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego. Redaktor odpowiedzialny: ZDZISŁAW PRZYJAŁKOWSKI

Odbito czcionkami Zakładów Drukarskich Sejmiku Radomskiego i S-ki — Radom, ul. Lubelska № 46.